

یه که مین مالپه‌ری کوردی تایبەت به پرسیار و وه‌لامی شه‌ری

پیش ئه‌وه‌ی خۆت بکوژی

نامه‌ی خوشکێک

که بیر له خۆکوشتن ده‌کاته‌وه!

نوسینی : آمین بن بخیت الزهرانی
وه‌رگیڕانی : انهار کاوه مصطفی

مالپه‌ری به‌هه‌شت و وه‌لامه‌کان

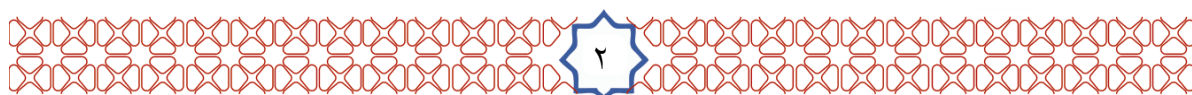
ba8.org walamakan.com

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

بسم الله، والحمد لله، والصلاة والسلام
على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن اهتدى
بهدهاه ، أما بعد:

دهقی نامهکه:

من کچیکم له بیسته کانی ته مه نمدام، زیاد
له جاریک بیرم له خۆکوشتن کرده وه، به لام پاشگهز
ده بوومه وه، ئه و جاره به خورتی بیرم کرده وه
خۆبکوژم له بهر گرفته خیزانییه کان که من هیچ
دهستیشم تییدانیه و هوکارنیم، به لام ئازارم
پیده گه یشت هیچ دهره تان و ریگه چاره یه کیشم
نه بو بو لی دهر باز بوونی تا ئیستاش جگه له

نامہ‌ی خوشکِیک کہ بیر لہ خۆکوشتن دہکاتہوہ!

خۆکوشتن، هه‌ڵبەت چەند فەتوایە کەم خۆبەدەندەوه
 کە خۆکوشتن بە حەرام دادەنا و سەحەبە کەشی
 دەباتە نێو ئاگر، بەس ئەو مامۆستا و زانا کانیان
 تاوانم چیه تا فەتوایە بە چوونم بۆ نێو ئاگر، دەو
 خوا دەزانیت کە من گوناھێکی گەورەم نە کردووە لە
 ژياندا، هیچ هه‌ڵێهە کەم نە کردووە جگە لەوێ
 بەدوای ئاسودەیدا دەگەرێم و بۆی عەوداڵم،
 ئاسودەیشم لە نەبونم دەبینمەوه لەو ژياندا بۆ
 تێمناگەن؟ تەواو..

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

وبعد،،

خوشکی به ریزم..

پیش خۆ کوشتنت ئه و چه ند وشه یه بخویننه وه

و له و دهسته واژانه رابمینه به شکو ئه وهی ئومیدته

به دی بکه ی و ده ست بکه ویت..

له نامه کتوپره که شتدا، هه ستم به

هه نیسه که کانت ده کرد چۆن دهسته واژه کانتی

ده خنکاند، ههروه کو هه ستیشم به کلپه ی نرکه و

نالته ده کرد له ریی و وشه کانته وه.

به لام ئه وهی جیی دلنیا یه وه کو له

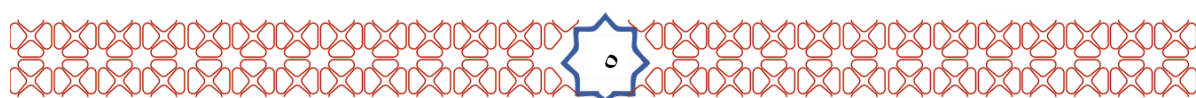
په یامه که شتدا به ئاشکرا دیاره تو له ئاستیکی باشی

نامہی خوشکیک کہ بیر له خوڤوشتن دهکاتهوه!

دینداری و باوهپر و ترسان له خوای، ئیمهش دهزانین
باوهپرمان بهوه ههیه که هوکاری زۆریک له
حالهتهکانی خوڤوشتن بریتیه له لاوازی باوهپر،
یانیش نهبوونی و بوڤشایی دهرونی، ئهوهی که له
ولاته بیباوهپر کان بلاوده بیتهوه.

پیشتر له یوتیوب ئهلقهیه کم دیت له بهرنامهی
(القذائف)ی دکتۆر محمد العوضی تییدا به گهنجیک
دهگات که چهندها ئالۆگۆر و قوناغی دیون له
قوناغهکانی گومان بو دروست بون له دینداری، تا
دهگاته دۆخیکی ترسناکیش ئهویش گومان دروست
بوونه له بونی خوا و بونی بهههشت و دۆزهخ، ئیدی
چۆ ناو جیهانی بی دینی.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

بیشک هه‌نسکی ئازار و خه‌م خنکاندی؛
له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یتوانی بگات به‌هه‌قیقه‌تی بوون.
وايگومانبرد که له‌ناو ئیلحاد و بیدینی ده‌رگای
زۆریک له‌پرسیاره‌ غه‌یبی و په‌نهانیه‌کان داده‌خرین،
ئیدی ده‌بینین توشی مالویرانی و سه‌رگه‌ردانیه‌کی
گه‌وره‌تر ده‌بیت تا نزیکبوو توشی شیتبون بیت، ئیتر
بریاریدا که وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ ناچارییانه‌ بداته‌وه
ئه‌ویش به‌ئه‌زمونیکي سه‌رکیله‌وه‌ تا په‌ی به‌جیهانی
په‌نهانی به‌ریت، وابوو ده‌رمانیکي بکوژی قوتدا،
به‌لام خوا فریای که‌وت، دکتۆره‌کان توانیان ژيانی
رژگار بکه‌ن.

نامہی خوشکک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

بروام پێ بکه خوشکی بهرپۆزم ئه گهرییتو
پاساو بۆ ئه و کهسه بێنمهوه که خۆیده کوژیت -
ههلبهت پاساو و بیانوشی بۆ ناهینمهوه - ئه وایانوم
بۆ ئه و مولحیدهی دههینایهوه؛ چونکه ئه گهر له دنیا
دهردهسهری و نارهحهتی و نهخۆشی و ههژاری و
ستهه و ئازاری دیییت ئه وای به مردن دهیهویت ئه و
نارهحهتیانهی رابگرییت؛ له بهرئهوهی باوهری بهوه نیه
ئیدی ژیانی دی لهوئ و له وهودوا ههیه، پرواشی ههیه
که بهراستی مردن پشودانه له ههموو ئازار و ژان و
ژواریک.

پیش نهوهی خوټ بکوژی

سه‌بارت به توش خوشکی نازیز، ئیمه
باوه‌رمان به‌وه هه‌یه که تو به‌رده‌وام له نازو
به‌خششیکي گه‌وره‌دایت؛ له‌به‌رئه‌وهی ده‌زانی که ئهم
ژیانی دونیایه بریتی نیه له کوټایی جیهان.

خوشکی ئیماندارم له‌گه‌لم رابمینه له‌وه
فرموده‌یه: ((وَيُؤْتِي شِدَّةَ الْمُؤْمِنِينَ ضَرْاً وَبَلَاءً، فَيَقَالُ
اغْمِسُوهُ غَمْسَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيَغْمَسُ فِيهَا غَمْسَةً فَيَقَالُ
أَيْلَهُ فَلَانَ هَلْ أَصَابَكَ ضَرٌّْ قَطُّ أَوْ بَلَاءٌ؟ فَيَقُولُ: مَا
أَصَابَنِي قَطُّ ضَرٌّْ وَلَا بَلَاءٌ))، صححه الألباني.

یانی: کام ئیمانداره له هه‌مووان ناره‌حه‌تتربووه
له دنیا ده‌هیندریت و ده‌گوتریت: نقومی ناو
به‌هه‌شتی بکه‌ن، تهنه‌یه‌ك جار نقوم ده‌کریت، جا

نامہی خوشکک کہ بیر له خووکوشتن دهکاتهوه!

پییده گوتریت: ها فلانکەس ئەرئ هیچ نارەحەتی و
به لات دیتن؟ ئه ویش ده لیت: هه رگیز هیچ نارەحەتی و
به لایه کم نه دیوه و توشم نه بووه.

با بلیین: - وه کو ته جاوز و سنور به زانندیك -

تۆ له و دونیا به له هه مووان زیاتر ده رده سه ریت
دیوون، به لام بیر بکه وه یه ك نقوم و رۆ کردنیك به
به هه شتدا هه موو ناخۆشی و سزایه كت له بیر ده باته وه.

کهواته: خوۆشی راسته قینه بریتیه له خوۆشی

دوارپۆژ، نارەحەتی یه کجاریش ده رده سه ری دوارپۆژه،
باشه ده، بیست، شهست سأل، له نارەحەتی و
ناخۆشی ده کاته چی به رامبه ر به مه لایین سأل له
خوۆشی و کامه رانی.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ئەى خوشكى به‌رپۆزم، ژيان قورسه و پريشه
له گرت، له گەل متمانە و باوەريشم به‌وهى كه تۆ
زۆر دەرده‌سەريت ديوه، به‌لام بروام پى بكە له‌وانەيه
هەبىت له‌تۆ دەرده‌سەرى و نارەحەتى زۆرتر دىيىت و
تەيداىت، وه من دلىام هەر يەكێك له ئيمه
چىروكيكى ناخۆش و دژوارى هەيه له‌و دونيايه‌دا،
له‌وانەيه هەندىكمەن گەيشتەيتە دۆخێك له بى
ئومىدى تا واما زانىيىت ئىدى كۆتايىمان دىت، به‌لام به
فەزلى خوا تيشمانپەراندوه، ئەمرۆ هەروەكو
كابوسێك كه تىپەرپۆوه و لەبىرمان چۆتەوه
دەرده‌كه‌ويىت، يانىش دەيه‌ينينه‌وه يادى خۆمان بۆ
دەنه‌وايى و دلخۆشى.

نامہی خوشکیک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

ئا ئهوه سروشتی ژيانه، ئهی خوشکی بهرپزم:
﴿قَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ البلد: ۴. واتا: به دنیایی
مرۆقمان دروست کردوو به پێکی و بهراستی و
دامه زراوی، یاخود (کَبَدٍ) واتا: به مهشهقه تو
نارهحه تی، یانی: مرۆف به درپژایی ته مهنی له
مهشهقه تو نارهحه تیدایه و مهشهقه تو نارهحه تییه کانی
ژیانی دنیا دهچێژی تا مردن، وه که مردیش له پۆژی
قیامه تیشدا پووبه پرووی مهشهقه تو نارهحه تی و
سه غله تی پۆژی قیامهت ده بێته وه.

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

شاعیریکیش گوتویه تی:

إن حلت أوحلت.. وإن كست أوكست.. وإن
غلت أوغلت..

خلقت علی کدر وأنت تریدها.. صفواً من
الأقذاء والأکدار..

یانی دونیا ئه گهر بێتو شیرن بیت، دواتر
رۆژیک دیت و هه لده گهریته وه و تال ده بیت...
ئه گهریش بێتو جلی جوانت له بهربکات، له پر
لێت داده نیته وه...

ئه گهریش دهوله مه ندت بکات، ئه وا
ده تخنکینیت...

نامہی خوشکیک کہ بیر له خووکوشتن دهکاتهوه!

دوניה ههموی لهسهر ناخووشی خولقیندراوه،
کهچی تو دهتهویت به پالیوراوی بیته بهرستت دوور
له پیسی و ناخوشیه کان.

خوداش دهفهرموئ: {وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ
وَلَهُوَ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ }
الأنعام: ۳۲.

واتا: ژیا نی دنیا هیچ شتیک نییه تهنه یاری
کردن و رابواردن و کات بهسهربردن نه بی، بهلام
رؤژی قیامت باشتین شوینه بو ئه و کهسانه ی که
تهقوای خوای گهوره دهکهن و خوایان دهپاریزن له
شیرک و تاوان، ئه وه بو تیناگهن؟!

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

دهرون ده گرییت بۆ دونیا کهچی ده شزانییت که
پاریزراو بوون به وازهینانه له وهی تییدایه تی.

پیشه وای ئه حمه د زیندانی کرا، ئازاردرا و
جه لدرکرا، سه ره پای ئه وهش به رده وام بوو له تیکۆشان
و نویسنی کتیب و بانگه وازی و فیڕکردنی خه لک، تا
رۆژیک یه کیك له قوتابیه کانی ده یینییت له کاتییدا
که ماندوو بوون و هیلاکیه کی یه کجاری رۆژگاری
پیوه دیاره، بۆیه لیی ده پرسیت:

کهی کاتی پشودان دیت ئه ی پیشه وای؟ ئه ویش
گوتی: پشودان له و ساته ده ستپیده کات کاتیك یه کهم
ههنگاو ده نیمه به هه شته وه.

نامہی خوشکٲک کہ بیر لہ خۆکوشتن دہکاتہوہ!

بہلّی ئہی کچی باوہردار.. وانہزانی دونیا
ہەر بۆ ئیمہ دروست کراوہ. یاخود ئیمہ ہەر بۆ ئہو
دروست کراوین. یان وابزانی کہ بیگومان ئیمہ دہبی
بہ خۆشیہوہ تییدا بژین.

کورہ کہی عومہر - رەزای خوا لہ ہەردووکیان
بیّت - دہ گیریتہوہ: (أخذ رسول الله - صلى الله عليه
وسلم - ببعض جسدي فقال: اعبد الله كأنك تراه وكن
في الدنيا كأنك غريب أو عابر سبيل) رواه أحمد.

واتا: پیغہمبەر - صلى الله عليه وسلم -
بہ شیکی جہستہی راکیشام و فہرمووی: وەها خودا
بپەرستە وەك ئەوہی کہ بیبنیت و لەبەرچاوت بیّت،

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

له دونیاش وه کو که سیکی نامۆ و غه ریب بژی یاخود
هه ر وه کو ریواریک به) أحمد ریوایه تی کردوه.

وه له عبد الله ی کوری مه سعود - خوادا لئی
رازی بی - ده گیرنه وه که فهرمویه تی: (دخلت علی
النبي صلی الله علیه وسلم وهو فی غرفة كأنها بیت
حمام وهو نائم علی حصیر قد أثر بجنبه فبکیت فقال:
ما یبکیک یا عبد الله؟ قلت: یا رسول الله، کسری
وقیصر یطوون علی الخز والدیباچ والحریر وأنت نائم
علی هذا الحصیر قد أثر بجنبک فقال فلا تبک یا عبد
الله، فإن لهم الدنیا ولنا الآخرة، وما أنا والدنیا، وما
مثلی ومثل الدنیا إلا کمثل راکب نزل تحت شجرة ثم
سار وترکها)

نامہی خوشکیک کہ بیر له خوڤوشتن دهکاتهوه!

واتا: چومه لای پیغه مبهەر - صلی الله علیه وسلم - له کاتیکیدا له ژووریکیدا بوو ههەر له هیلانهی کوتر دهچوو، بینیم که پال که وتبوو له سهەر چه سیریکی و شوین و ئاسه واری چه سیره که له سهەر لا تهنیشتی جهستهی ده رچوبۆوه، منیش به بینینی بهم شیوهیه زۆر گریام، ئه ویش لیی پرسیم: چی وات لی دهکات که بگریی؟ گوتم: ئه ی پیغه مبههری خوا، کیسرا و قهیسهر له نیوان فه رشی نه رم و نۆل و جلی ئاوریشم ده خهون و هه لدهستن، تۆش له سهەر ئه و چه سیره ره قهیت که ئاسه واری درووست کردوه به سهەر لاتهنیشتی جهسته ته وه. پیغه مبههریش - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: مه گری ئه ی عبد الله؛ چونکه

پیش ئەوەی خۆت بکوژی

دوونیا بۆ ئەوانە و دواڕۆژ بۆ ئێمە، وە منیش لە
دوونیا دا هەر وەك نمونەى رێیوارىكم، كە لەژێر
سێبەرى دارىك لاى داوہ بۆ پشودان پاشان رۆشت و
دارەكەى لە دواى خۆى بە جێهێشت.

بەلى... ئەوہیە پێوہرەكەى ئێمە ئەى خوشكى
باوہردارم... ژيانى راستەقىنە ژيانى دواڕۆژە،
ئىستاش ئەم ژيانى دوونىايە تەنیا تاقىكردنەوہیە.

خودا دوونیا دەدات بە مروّقەكان، بە كافرو
موسلمانەوہ، پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم -
فەرموویەتى: ((يُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ
وَلَا يُعْطِي الدِّينَ إِلَّا لِمَنْ أَحَبَّ)) صححه الألباني.

نامہی خوشکیک کہ بیر له خوڤوشتن دهکاتهوه!

واتا: خودا دونیا دهدات بهو کهسانه‌ی که
خوڤشی دهوین و بهو کهسانه‌شی که خوڤشی ناوین،
به‌لام هه‌رچی باوه‌رداری و ئیپانه نایدا تهنیا بهو
کهسانه نه‌بی که خوڤشی دهوین.

هه‌روه‌کو له فهرمووده‌کی تریش هاتوه: ((لَوْ
كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا
مِنْهَا شَرْبَةً مَاءٍ)) صححه الألباني.

واتا: ئه‌گه‌ر هاتباو دوونیا نرخی تهنیا باله
می‌شووله‌کی هه‌بوبا لای خودا، ئه‌وا تهنانه‌ت یه‌ک
قومه‌ ئاویشی لی نه‌ده‌دا به‌ بی باوه‌ریک.

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

ئه گهریش که سیك حهقی چێزبینینی هه بوبیت
له دنیا ئه وای پێغه مبهری خودا ده بوو - صلی الله علیه
وسلم - که چی ئه و به هه ژاری مائا وایی کرد، له
خانویکی گلدا و له کاتی کیش که قه لغانه که ی بارمته
بوو لای فروشیاریکی یه هودی، تاوه کو دنیاشی به
جیهیشت ژهمیکی تیژی له نانی گهنم نه خوارد بوو، بو
چه ندان رۆژ و مانگیش ئاگری جیهیشت لیان له مایدا
هه لنده گیرسا.

له کاتی کوچ و وه فاتیشی، خودا پێغه مبه ره که ی -
صلی الله علیه وسلم - ئازاد و سه رپشک کرد له
هه لژاردنی ئه وهی که وه ک پاشایه ک له دنیا بژی
یا خود بیگه رینیه وه بو لای خۆی، پێغه مبه ریش -

نامہی خوشکیک کہ بیر له خۆکوشتن دەکاتەوہ!

صلی اللہ علیہ وسلم- پەنجەیی شەھادەیی بەرز کردەوہ
بۆ ئاسمان و فەرمووی: ((إلى الرفیق الأعلى)) واتا:
واتا بۆ لای ھاورییانی پایە بلند لە پیغەمبەران و
راستگۆ و شەھید و پیاوہ باشەکان.

ئەیی خوشیکی بەرپۆزم... بە دەست چ کیشەک
و بە لایەک دەنالیینی؟

ئایا تانە لە شەرەف و ناموست دراوہ؟ ئی
دەبزانی عایشە کە بەرپۆترین ئافرەت بوە لە لای
پیغەمبەری خوا - صلی اللہ علیہ وسلم- ئینجاش
تۆمەتی نا پاکیان بۆ ھەلبەست... بە لام عایشە -
رەزای خوای لی بیّت - ئارامی گرت تا ئەو کاتەیی

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

خودا له سهرووی ههوت ئاسمانهوه به چه ندين ئايه تی
بهرز پاکی و گه وهی ئهوی ده رخست.

ئايه هاوسهرو خۆشه ويسته كهت له دهست
داوه؟ ئاخو خۆ له خۆشه ويسته كهی عايشه باشترو
نيه، خۆشه ويسته كهی ئهوه كه خۆشه ويستی
هه موومانه له باوهش و له بهرچاوی عايشه گیانی
سپارد سه لات و سه لامی خوی له سه ریّت.

وه ئه گه ریش باوکی به بهزه یی و نه رم و
نیانت له دهست داوه، ئهوا عايشه ش باوکی خوی له
دهست دا - رهزای خویان لی بیّت -، كه باشترو پیاو
بوو دواي پیغه مبهرو و نیردراوان سه لات و سه لامی
خویان له سه ریّت.

نامہی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

ئه‌ی خوشکه‌که‌م، ئێمه هه‌موومان
هه‌زده‌که‌ین به‌ خۆشی له‌م ژيانه‌دا بژین به‌بێ
ماندوووبون، به‌لام ئێتر ئه‌مه‌یه‌ قه‌ده‌ری خوا به‌سه‌ر
مرۆقه‌کان، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ کێشه‌ و ناخۆشیه‌کان
وه‌ك خوی وایه‌ له‌نیۆ ژياندا، ئه‌گه‌ر وانه‌بێ ژیان بێ
تام و بیزارکه‌ر ده‌بوو؛ چونکه‌ ئێمه ناتوانین نرخێ
ته‌ندروست خۆشی بزانی ته‌نیا دواي نه‌خۆشی نه‌بێ،
وه‌ ناشتوانین دڵ خۆش بین به‌ ده‌وله‌مه‌ندی ته‌نیا
دواي هه‌ژاری نه‌بێ، هه‌رگیزیش ناتوانین چێژ له
خواردن وه‌رگرین ته‌نیا دواي برسیتی نه‌بێ و ته‌نیا
دواي سه‌رماوسۆله‌ش هه‌ست به‌ نرخێ گه‌رمی

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ده کهین، له مانای ئارامی و ئاسایشیش ناگهین
تاوه کوو ههستی ترس و دله راوکی تاقي نه کهینهوه.

چاکیش بزانه ئیمه ی موسلمان خودا نيعمه تییکی

زۆر گه وره ی پێبه خشیوین، ئه ویش هه لی به ده ست

هینانی پاداشت و به رزکردنه وه ی پله و پایه یه له کاتی

به لا و ناخۆشیه کاندا، پێغه مبه ر - صلی الله علیه

وسلم - فه رموویه تی: ((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ

لَهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ: إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ

شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضُرٌّ أَوْ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا

لَهُ)) رواه مسلم.

نامہی خوشکک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

واتا: حالی باوهردار سهیره، له ههموو باریکدا
ههر خیر و خوشی ههیه بۆ ئهوه، ئهوهش تهنیا بۆ
مروقی باوهردار ههیه؛ چونکه ئهگەر شتیکی خوشی
بهسهریبی ئهوا سوپاسی خودا دهکات و بهمهش
چاکه ی بۆ دهنوسری، وه ئهگەر شتیکی ناخۆشیشی
بهسهردابیی ئهوا سهبر دهگری بهمهش دیسان ههر
چاکه ی بۆ دهنوسری.

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

له بیریشته بێ تاکیکردنه وه سوننه تیکی
خوداییه بۆ ئه وهی ئاشکرا بێ که کێ باوهرداری
راسته قینهیه و کیش بێ باوه ره، خودا ده فرموی:
{أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ} العنکبوت: ۲.

واتا: ئایا خه لکی وا گومان ده بهن و وا حساب
ده کهن که وازیان لی بهینین ته نها به وهی که بلین
ئیمانمان هیناوه و تاکی نه کرینه وه، ئه وه گومان
بردنیکی هه لهیه و ئیلا تاقتان ده کهینه وه
(تاکیکردنه وه به گویره ی دینه کهیه ئه وهی زیاتر
دیندار و خواپه رست بیت تاکیکردنه وهی قورستر
ده بیت).

نامه‌ی خوشک‌یک که بیر له خو‌کوشتن ده‌کاته‌وه!

له سه‌عه‌وه ده‌گیرنه‌وه که گوتویه‌تی : (قلت:
یا رسول الله أي الناس أشد بلاء؟ قال: الأنبياء ثم
الأمثل فالأمثل، فibtلى الرجل على حسب دينه فإن
كان دينه صلبا اشتد بلاؤه، وإن كان في دينه رقة
ابتلي على حسب دينه، فما يبرح البلاء بالعبد حتى
يتركه يمشي على الأرض وما عليه خطيئة) رواه ابن
حبان.

واتا: پرسیارم‌کرد له پی‌غه‌م‌به‌ر - صلى الله عليه
وسلم - و گوتم : کى له هه‌مو که‌سیک زیاتر تووشی
به‌لا و موسیبه‌ت ده‌بی؟ ئەویش فه‌رمووی:
پی‌غه‌م‌به‌ران پاشان ئەو که‌سانه‌ی که زیاتر له‌وان
ده‌چن، وه تاقی‌کردنه‌وه‌ی مرو‌ف به قه‌ده‌ر

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

باوهردارییه که ی دهبی، جا ئه گهر باوهره که ی پته و بی
ئه واه تا قیکردنه وه که شی قورستر دهبی، وه ئه گهریش
باوهره که ی ته نک و سوک بوو ئه واه تا قیکردنه وه که ی
ههر به قهدهر ئه وه دهبی، وه به لاه موسیبه ته کانیش
واز له بهنده ناهینن تا وه کو وای لی دی که به پاکی و
به بی هیچ گوناهییک له سهر پرووی زهوی ریده کات.

کهواته:

به خوشت بیت ئه ی خوشکی موسلمانم
لیکچونت له گه ل پیغه مبه ران و پیاوچاکان، دوریش
نیه که ئه و به لایه ی به سهرت هاتوه نیشانه ی
خۆشه وستی خودا بیت بو ت؛ چونکه وه ک له
فهرمووده که هاتوه : ((إن الله إذا أحب عبداً ابتلاه))

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

واتا: ئه گهر خوا بهندهیه کی خوش بوی، ئهوا
به به لاو موسیبه ته کان تا قیده کاتهوه.

باشه بۆ؟ چونکه ناخۆشیه کان مروّف له گوناھ
پاک دهکاتهوه و پلهی بهرزده کاتهوه.

بروانه ئهم فهرموده: (يُودَ أَهْلُ الْعَافِيَةِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ حِينَ يُعْطَى أَهْلُ الْبَلَاءِ الثَّوَابَ لَوْ أَنَّ جُلُودَهُمْ
كَانَتْ قَرْضَاتٍ فِي الدُّنْيَا بِالْمَقَارِضِ)).

له رۆژی دوایدا ئهو کهسانه ی که له
نیعمهت و خوشیدا ژیاون خۆزگه بهوه دهخوازن که
گۆشتیان به مهقهس له ئیسقانیان بکرا بایهوه، له تاو
ئهو پاداشتهی که دهبینن دهدری بهو کهسانه ی که له
دنیادا به به لا و ناخۆشی تا قی کراونهوه.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ئهوهش مانای ئهوه نیه که ئیمه داوا بکهین که
خودا به لّاو موسیبه تمان بۆ بنیّری، به لّام ئه مه و امان
لّیده کات که خۆمان ئاماده کهین بۆ ناخۆشیه کان،
کاتیکیش به لّایه کمان به سه ر هات خۆراگر بین
له بهرده میدا.

له فهرموودهیه کیشدا هاتوه: ((لا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ
الْعَدُوِّ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُ الْعَدُوَّ
فَاصْبِرُوا)) رواه مسلم.

واتا: ئاواته خوازی پرووبه پرووبونه وهی دوژمن
مه بن و داوای سه لامه تی بکه ن له خودا، به لّام که
پیشیان گه یشتن و پرووبه پرویان بونه وه ئه وا
خۆراگر بن.

نامہ‌ی خوشکِیک کہ بیر لہ خۆکوشتن دہکاتہوہ!

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

چۆن دهبی ئیوه گرنگی و بایهخ به دونیایه کی فانی
بدن وه قیامهتیک که باشتهو ئهجر و پاداشتی
یه کجار زۆری تیا دایه پشت گوئی بخهن و لهبیری
بکهن، واتا: نابی وایی .

خوشکی ئازیزم، لهوانهیه تاقیکردنهوهی
ناخۆش ترسی لهسه رژیان و دهرون و باوه ره کهت
هه بی.

به لام بروامپییکه که تاقیکردنهوه به
خۆشیه کان و دهوله مهندی و تهندروستی باش زۆر
تر سناکتره لهسه رژیانی باوه ردار.

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

به لکو خودا لهوانهیه بیاوه رێک تاقیبکاتهوه به
نیعمهت و خوشیه کان تا وای لیدی توشی
زیاده رۆیی ده بێت، وه کو خودا ده فهرموی: { فَلَمَّا نَسُوا
مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا
فَرَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ } الأنعام:
.۴۴

واتا: کاتی که ئه وهی که یادیان خرایه وه
له بیران کرد وه پهنه و ئامۆژگاریان وه رنه گرت له و
نه خوشی و فهقیری و هه ژاری و دهره و به لاو
موسیه تانه، ئه و کاته دهرگای هه موو شتی که مان
لی کردنه وه له خێرو چاکه که بو (ئێستید راجه)؛
چونکه شایه نی هیدایهت نین، وه ههر که سی که تاوان

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

بکات و خوا پئی بهخشیت ئهوه (ئیسیدراجه) با
ئاگادار بیت و زوو تهوبه بکات، تا لهخۆبایی بوون و
دلخۆش بوون بهو ناز و نيعمهتهی که خوای گهوره
پئی بهخشیبوون وه تهکهبوریاں کرد، لهناکاودا
بردماندهوه، ئهوکاته ئهوان خهفتهبار و پهشیان و
بیئومید دهبن، بهلام هیچ سوودیکیان پئی ناگهیهنی،
خوای گهوره ئوممهتان سزا دهدات له کاتی خۆشی و
نازو نيعمهتدا.

بو؟ چونکه نيعمهت و دهولهمنندی لهوانهیه
مرؤف رابکیشی بو لوت بهرزی و رهتکردنهوهی
حهق.

نامەى خوشكىك كه بىر له خۆكوشتن دەكاتەو!

كه چى نه خۆشى و هه ژارى له وانەيه بىته هۆى
نزىك بوونه وهى بهنده له خودا، ئەو كه سانهش زۆرن
كه له بىئاگايدا بوون و به لام دواتر گه رانه وهى
خۆيان راگه ياند دواى له دهست دانى كه سىكى نزيك،
يا دووركه وتنه وهى خۆشه ويستىك، يا خود دواى
نه خۆشيهك كه پزىشكان لى بى هيو بوون.

وَلَنُلْوَكَم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۚ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
(١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ {البقرة.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

واته: به دنیایی تاقیتان ده کهینه وه به کهمیک
له ترس که دوژمن زāl بکهین به سهرتاند او ترسی
دوژمنتان هه بی وه به برسیتی و نه بوونی، وه به
که می له مال و سهروهت و سامان و نهفس و
بهروبووم، به لام مژده بده به و که سانهی که له کاتی
ئه و به لاو موسیبه تانه ئارامگرن. ئه و که سانهی که
تووشی به لاو موسیبه تی که ده بن ده لێن: ئیمه ههر
مولکی خوی گه ورهین وه هه مووشان بو لای خوی
گه وره ده گه ریینه وه . ههر که سی که بلی: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) سه برو ئارام بگری ئه وانه سه لاواتی
خوی گه وره یان له سه ره، واته: خوی گه وره لیان
خۆش ده بی وه مه دحیان ده کات له لای فریشته کان وه

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

خوای گهوره رهحمیان پێ دهکات وه ئهوانه خوای
گهوره هیدایهتیان دهدات.

تاقیکردنهوه خوشکی بهپڕیم چهکیکی
دووسه ره.

چونکه ئه گهر ئارامبگری ئهوا پاداشتیکی وا
موژدهبی بۆت که خهڵکی بهههشت ئاواتی بۆ
دهخوازن.

به پێچهوانه شهوه... ئه گهر ئارامنه گریت ئهوه
لهوانهیه بگهیت به ئاستی نارازی بوون به قهدهری
خودا و تووشبوون به نا ئومیدی له رهحمهتی خودا،
که خوداش له سهر زمانی ئیبراهیم فهرمویهتی: **{وَمَنْ
يَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضُّلُّونَ}** الحجر: ۵۶.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

واتا: ئیبراهیمیش - صلی الله علیه وسلم -
فهرمووی: کئ ههیه بئ ئومید بئ له رهحمهتی خوای
گهوره مه گهر کهسانیکی گومرا، من بئ ئومید نیم و
به دووری نازانم که له م ته مهنه دا منالم ببئ؛ چونکه
دهزانم تواناو رهحمهتی خوای گهوره چهند فراوانه.
وه له سهر زمانی یه عقوبیشت دهلی: **{إِنَّهُ لَا
يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ}** یوسف: ۸۷.
واتا: به دنیایی هیچ کهسیک بیئومید نابیت له
رهحمهتی خوای گهوره تهنها کهسانیکی کافر و
بیباوهر نه بیت.

نامه‌ی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

خوشکی ئازیزم به‌رده‌وام سوپاسی خودا بکه
هه‌رچه‌ندیش ناخۆشی و نائومییدی بچیژی؛ چونکه نه
گه‌یشتووی به‌حالی ئه‌و بی‌باوه‌رانه‌ی که نائومی‌د ببون
له‌ دوا‌رۆژ و به‌هه‌شت، خوداش فهرمووی: {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئْسُوا
مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ}
الممتحنة: ۱۳.

واتا: ئه‌ی باوه‌رداران ئیوه خۆشه‌ویستی و
پشتیوانی و سه‌رخستنتان بۆ که‌سانێک ده‌رمه‌برن که
خوای گه‌وره‌ غه‌زه‌بی لی گرتوون که به‌تایبه‌تی
جووله‌که‌ن، وه‌ به‌ گشتیش هه‌موو کافران، ئه‌مانه
بی ئومی‌دبوونه‌ له‌ پاداشتی رۆژی قیامه‌ت له‌به‌ر

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ئهوهی باوهریان به زیندوو بوونهوه نییه، چۆن کافران
بی ئومید بوونه له مردوووهکانیان که دهلین:
زیندوو بوونهوه نییه و مردوووهکانمان زیندو نابیتتهوه،
یان ناگهڕینهوه بۆ ناومان، یاخود چۆن کافر کاتی که
خۆی مرد و سزای بینی ئهوه کاته تهواو بی ئومید
دهبی له گهڕانهوه بۆ دنیا و تهوبه کردن نییه، واتا:
ئهوانه بهو شیوازه بی ئومیدن، والله أعلم.

ئهو بیباوهره چهند بهسته زمانه که دواى مردنی
به چاوی سهردواروژ دهبینیت، بهلام ئیتر کاتی
تهواو بوه و ههلی بهدهستهینانی رهحمهتی خودای
نهماوه، ئهوه خودایه که جگه له شیرک و هاوبهشی

نامەى خوشكەك كە بىر لە خۆكوشتن دەكاتەو!

دانان بۆى لەهەموو گوناھىكى تر خۆشەبىى هەلبەت
بۆ هەركەسىك كە وىستى لەسەربىى.

جا تۆ ئەى خوشكى بەرپۆزم موسلمانىت و
ژيانىكى نەمر چاوەرپوانتە لە پۆژى دوايى، بەمەرجى
ئارامگرتن.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتْ عَدْنٌ
يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۖ
وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ {بەلام
ئەو پاداشتە بۆ كى {سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ} الرعد: ٢٤.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

واتا: ئه و كهسانه ی له پیناو روی پیرۆزو
رهزامهندی خوای گهواره دا ئارامیان گرتوو له سه ر
گوپراهه لی و بهردهوام بوونه له سه ری، وه له سه ر
تاوان و سه ریچی و ئه نجامیان نه داوه و خو یان
پاراستوو، وه له سه ر به لاو موسیبه ته به ئیش و
ئازاره کان و ناشو کریان نه کردوو و سوپاسگوزار
بوونه، وه ئه وانیه ی که نویژه کانیان کردوو به و
شیوازه ی خوای گه وره فه رمانی پی کردوو، وه
له وه ی که پیمان به خشیوون زه کاتی ماله که یان ده ده ن
به نه ینی بو ئه وه ی نه تیان پاریزراو بیّت، وه هه ندیک
جاریش به ئاشکرا بو ئه وه ی خه لکی چاویان لی
بکات، وه نه فه قه ی خیزان و منداله کانیان ده ده ن و

نامہی خوشکک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

یارمه تی فه قیرو هه ژاران ده ده ن، وه به چاکه وه لامی
خراپه ده ده نه وه و تۆله بۆ نه فسی خۆیان ناستین،
ئه مانه له سه ر زه ویدا ده بنه جینشین، وه سه ره نجامی
قیامه ت و به هه شتیشیان بۆ هه یه. که به هه شتی که
شوینی مانه وه ی هه می شه یه و ده چنه ناویه وه، وه
دایک و باوک و خیزان و منال و نه وه کانیا ن ئه وه ی که
چاک بی ت هه ر هه موویان خوای گه وره له گه لیاندا
کو یان ده کاته وه له به هه شتدا و ئه وه شی پله ی نزمه
به رزی ده کاته وه بۆ لای پله به رزه کان، وه
فریشه کانیش له هه موو ده رگاکانی به هه شته وه دینه
ژووره وه بۆ لایان و پیا ن ده لێن: سه لامتان لی بی ت
وه ئیوه له مه ودوا پارێزراو ده بن له ئازار و سزا به هو ی

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ئارام گرتنتان له سهر ته قوای خوای گهوره له دونیا،
که ئهمه باشتترین سه ره نجام و شوینی مانه وهیه که
ئیوه تیایدا ده میننه وه.

خوشکی بروادارم، دنیا شوینی تاقیکردنه وهیه،
ئارامگرتنیش کلیل سهر که وتن و چونه به هه شته
بۆت.

راکردنیش له م تاقیکردنه وه به خۆکوشتن،
وهك كشانه وهیه له تاقیکردنه وه که، ههر که سیکیش
له تاقیکردنه وهیه ك بکشیتته وه ئهوا وهك ئه وه وایه که
له تاقیکردنه وه که ده رنه چوبیت و سهر که وتوو
نه بوبیت.

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

وه ئه‌بو هورهره‌ - ره‌زای خوا لیبیت - له
پیغه‌مبه‌ره‌وه - صلی الله علیه وسلم - ده‌گیریتته‌وه که
فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ خَنَقَ نَفْسَهُ فِي الدُّنْيَا فَقَتَلَهَا خَنَقَ
نَفْسَهُ فِي النَّارِ، وَمَنْ طَعَنَ نَفْسَهُ طَعَنَهَا فِي النَّارِ وَمَنْ
اِقْتَحَمَ فَقَتَلَ نَفْسَهُ اِقْتَحَمَ فِي النَّارِ)) رواه ابن حبان.

واتا: هه‌رکه‌سیک خۆی له دنیا بخنکینیت و
خۆی بکوژێ، ئه‌وا رۆژی دوا‌یی له ناو ئاگر خۆی
ده‌خنکینیتته‌وه، هه‌رکه‌سیکیش به‌ چه‌قۆ خۆی بکوژێ
ئه‌وا له‌ناو ئاگریش له‌ رۆژی دوا‌یی به‌ چه‌قۆ خۆی
ده‌کوژیتته‌وه، وه هه‌رکه‌سیکیش به‌ خیرایی خۆی
بکیشیت به‌شتیکدا و خۆی بکوژێ ئه‌وا ئاوا
فریده‌دریتته‌وه ناو ئاگر.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

کهواته خوشکی بهریزم، ئهوهی خۆ کوشتنی
حهرامکردوه مهلا و زاناکان نین، بهلکو خودای بهرز
و پیغه مبه ره کهی هه رامیان کردوه، سه ره پای ئه وهش
زۆربهی ئاین و کتیبه ئاسمانیه کانی تر ههروه ها یاسا
دانراوه کانیش کوکن له سه ر هه رامکردن و
هه ژمارکردنی به تاوانیکی گه وره؛ چونکه بر وایان
وايه که ئه و جهسته یه ت مو لکی خۆت نیه.

جابری کوپی سه موپه ده گیریتته وه: (أَنْ رَجُلًا
مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَابَتْهُ جِرَاحٌ
فَأَلَمَتْ بِهِ فَدَبَ إِلَى قَرْنٍ لَهُ فِي سَيْفِهِ فَأَخَذَ مَشَقًّا قَصًّا فَقَتَلَ
نَفْسَهُ فَلَمْ يَصِلْ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رواه
الطبراني في الكبير.

نامہی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

پیاویک له هاوهلانی پیغمبەر - صلی الله علیه وسلم - برینیکی زۆری توش بوو وه ئازاریکی زۆری ههبوو تا وای لیّهات خۆی کوشت، جا که پیغمبهریش زانی - صلی الله علیه وسلم - نوێژی مردووی لهسەر نه کرد.

بروانه خودا بتپاریزی، پیاویکی موسلمان و هاوهلی پیغمبهره و جیهاد و تیکۆشانی کردوه له پیناو خودا، بهلام ئەمانه هیچیا نهبوون به تکارکاری بۆی، تهنیا لهبەر ئهوهی ئارامی نهگرت، ئارامی نهگرت لهسەر چهند چرکهیهک که لهوانهبوو زۆر کهمیش با، بهمهش خۆی بێ بهش کرد له پاداشتیکی زۆر و لهمردن به شههیدی و له پیناو خودا.

پیش ئەۋەى خۆت بكوژى

ببوره خوشكى به پريزم له وانەيه تۆزەك دڵ رەق
دەربكەوم كاتىك پيٽ دەلييم: كە تۆ تاكە كەس نيت
لەم دونيايه كە خاوەنى چىروكيكى ناخۆش بيت،
دلىاشم كە چىروكەكەت ناخۆشە، بەلام تاكە
چىروكىش نيه لەم رۆژگارەدا.

هەندىك لە پرووبەرە تەسكەكەى خۆت وەرە
دەرەو، سەيركە مليۆنەها كەسى بريندار و دەرەدار
هەن لەم دونيايهدا، سەيركە ئەو كەسانەى كە بە ھۆى
بومەلەرزە و گرگان و لافاوەكان ئازاريان
پيگەيشتوو، چەند زۆرن، سەيرى خوشك و برا
بريندارەكانى ليبيا و ئەفغانستان و فەلەستين و
سوريا و عىراق بكە، بەلاى زۆر و شەر كە مليۆنەها

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

کارهساتی دلتەزینیان له دواى خۆیان جیهیشتوه،
چه‌ندین دایکی جه‌رگ سوتاو و خیزانی غه‌مبار و
مندالی هه‌تیوی چاو به فرمیسک، که‌چی ئەوان هه‌ر
خۆراگر و ئارامگر وه‌ستاو.

ئایه‌ خۆت خستۆته‌ شوین ئەو ئافره‌ته‌ی که‌ پێ
له‌ شه‌ره‌فی ده‌ندری و منداله‌ که‌ی له‌ باوه‌شی ده‌کوژن
و می‌رده‌ که‌ی له‌ ناو ده‌بن، ئایه‌ چت ده‌کرد ئە‌گه‌ر تو له
شوینی ئەو بایت؟

ئایه‌ گوئیستی چیرۆکی ئەو ئافره‌ته‌ نه‌بویت
که‌ چه‌ندان ساڵ له‌ به‌ندینه‌خانه‌ی یه‌هودیه‌کان
ماوه‌ته‌وه‌ دواتریش به‌سه‌ربه‌رزی و شانازی‌ه‌وه‌ هاته‌
ده‌ره‌وه‌ به‌ سوپاس و ستایشه‌وه‌ بۆ خودا؟

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

دهتوانی برۆیت و سەردانی بنکهکانی
چارهسەرکرنی ئالودهبوون بکهیت له ولاتهکهت،
ههروهها سەردانی خانووی به سالانچوان و
په ککهوتان و بی سەرپهرشتان بکهیت، به دنیاییهوه
کهسانیکی وا دهبنیت که زۆر له تو زیاتر ئازاریان
چەشتووه، بهشکو لهوانهوه چەند وانهیهکی
ئارامگرتن و خۆراگری و رازیوون باوهرداری
وهبرگیریت..

قورئان بخوینهوه به قولی و بیرکردنهوهیهکی
راستگۆیانه، تهنیا به نیهتی شیفا و روقیه
مه بخوینهوه، ئه مجارهیان به تیپرامان و تیگه یشتن
بیخوینهوه، له وتهکانی خودادا مه له بکه وهك ئهوهی

نامەى خوشكىك كه بىر له خۆكوشتن دەكاتەوہ!

كه بەراستەوخۆ خودا تۆ بدوینى، له ساتى ھاتنە
خوارەوہى خودا بۆ ئاسمانى دونیا بىخوینەوہ، دُنیا بە
كه دەبیتە ھۆى شوشتنەوہى خەمى دلت، و دەبیتە
مايەى سىنگ فراوانیت و ھەموو ناخۆشى و
خەفەتیکت دەرەوینیتەوہ، بىگومانیش بە لەوہى كه
ھەناسە قولەكانت و ئازارەكانت يەك بەدواى يەك
دەردەچن له گەل ھەر پیتىك كه دەيلی، له
جىگەشیان ئارامى و ھیمنى و ئاسایش له سىنگتدا
جیى خویان دەكەنەوہ.

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

ئه گهر هاتوو ئه ی خوشکی پایه بهرز تو
راستگو بويت له گه ل خۆت و له گه ل خواکته، من
سویندت بو دهخۆم که غه مباریه کهت دهگۆری بو
خۆشی، واش ههستده که ی وهك ئهوهی ئه و قورئانه به
تایبهت بو تو دابه زیبت و بو چاره سه رکردنی
کیشه کانی تو هاتبیت، ههرواش وهلامی
پرسیاره کانت بداته وه. دهتۆش بیخوینه وه و گهریش
دهتوانی هه ر له ناو سینگت بیپاریزه و له بهری بکه، بو
ئه وهی بیته دلخۆشکهرت و هاوړیی ژیا نته.

بشزانه: **إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَبِيرًا** {الإسراء: ۹.

نامہی خوشکیک کہ بیر له خوڤوشتن دهکاتهوه!

واتا: به دنیایی ئەم قورئانه پیروژه هیدایه تی
خه لکی ده دات بو دامه زراوترین بیروباوهر و رهوشت
و ئاکار، وه موژده ده دات بهو باوهر دارانه ی که
کرده وهی چاکیان کردووه که ئەجرو پاداشتیکی
زۆر گه وره یان بو ههیه.

ئه وهشت له بیر بی: **وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ** {الإسراء: ۸۲}.

واتا: وه ئیمه ئایه تهکانی قورئانی پیروژ
داده به زینین که شیفاو رهحمه ته بو باوهر داران شیفای
دهروونی و جهستهیی، وه شیفای دلّه له گومان و
نیفاق و شیرک

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

ههرواش چیرۆکی کهسانی ئارامگر بخوینه وه
و لهو ئایه تانهش تیرامان بکه که باس له خۆراگرو
ئارامگران دهکات و باس له پاداشتیان دهکات؛
چونکه دهبیته مایه ی دڵنهوایی و خوشی بۆت...

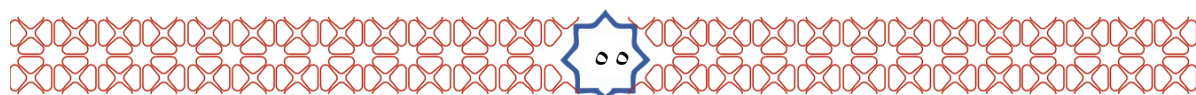
ئه ی خدا نافه رموی {وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ
أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَحْبَثُ بِهِ فُؤَادَكَ} هود: ۱۲۰؟

واتا: له هه موو هه والی پیغه مبه رانت بۆ
ده گیرینه وه که خوای گه وره چۆن سه ریخستوون و
کافرانی له ناو بردو وه که به هۆیه وه دلت پیی جیگیرو
دامه زراو و پر له دڵنیاپی بیت.

نامہی خوشکیک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

له گهڵ قورئان بژی، وه له گهڵ پیغه مبه ران و
پیاو چاکان بژی به دڵ و رۆح و بیرت، دڵنیا به چه ندان
وینه ی سه رسورهی نه ر ده بین ی له وینه کانی ئارامگرتن
و خۆراگری که به ربومه که یان له دونیا و دوا رۆژ
ده سته که وته وه.

بروانه له چیرۆکی دایکی موسای ئازا،
ژیان نامه ی مه ریه می ئارامگر بخوینه وه، له گهڵ
ژیان نامه ی ئه یوب کاتی که نه خو شی په کی خست،
یونسش کاتی که له ناو سکی نه هه نگ هاواری کرده
خوا، یوسفش که ژیا نی له نیوان جو ره ها زو لم و
سته م برده سه ر، سه ره تا زو لمی برا کانی، پاشان زو لمی
تاریکایی نیو بیره که و ئینجا سته می ئافره ته کان و

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

پاشانیش ناخۆشی زیندان، وه یهعقوب کاتیك
ههردوو چاوی سپی بوو له تاو خهه و ئازارهکانی،
بوهسته و تییرامان بکه کاتیك خودا دهفهرمووی: **إِنَّمَا
أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ** { یوسف: ۸۶.

واتا: له ئهوپه‌ری غهه و خهفهت و
سهختترینی، یهعقوب - صلی الله علیه وسلم -
فهرمووی: شهکوا و گلهیی و ئهوپه‌ری غهه و
خهفهتی خۆم بۆ لای خوای گهوره ده‌رده‌برم، وه
ئهوهی که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه من ده‌یزانم ئیوه
نایزانن.

نامہی خوشکیک کہ بیر لە خۆکوشتن دەکاتەوہ!

ئەم وتە زۆر دووبارە بکەوہ، بە دلئیکی پاک و راستگۆ لە گەڵ خودا، بەشکو خودا خەمە کانت برەوینتەوہ و دووبارە هیوات بۆ بگەرینتەوہ، ھەر وەکو چۆن پرووناکی بۆ چاوەکانی یەعقوب گەراندەوہ، وە ھەروەک چۆن پاداشتی یوسفی داوہ بە مولک و دەسەلات و موساشی گەراندەوہ بۆ دایکی و پاکی مەریەمیشی دەرخت و شیفای بۆ ئەیوبیش نارد، وە یونسیشی لە سکی نەھەنگ دەرھینا.

دووبارەش بەبیرت دەھینمە خودا بەرە کەت دارت بکات، گەر خودا تەمەنمان بدات رۆژیک دیت و دەبینیت کہ چۆن لە نیوان خۆشیەکان رۆژت بەری دەکەیت و ئەو کاتە سوپاسی خودا دەکەیت؛

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

چونکه هیشتا زیندووی و کوّتاییت نههینا به ژیانی
خۆت، ئیبنو تهیمییه دهلّی: (**إِنْ فِي الدُّنْيَا لَجَنَةٌ مِنْ لَمْ
يَدْخُلْهَا لَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ الْآخِرَةِ**).

واتا: بهراستی له دونیادا به ههشتیک ههیه
ههركهسیك نهچیته نیو ئه و بهههشته ناچیته
بهههشتی دوارۆژیش.

ئایه دهزانی ئه مه باس له کام بهههشت دهکات؟
مه بهستی بهههشتی خوا په رستی و پروا و
گویرایه لیه.

نامهی خوشکێک که بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

ئه‌بو سوله‌یهانی دارانی ده‌لی: (والله لولا قيام
الليل ما أحببت الدنيا، والله إن أهل الليل في ليهم
ألد من أهل النهار في لهوهم، وإنه لتمر بالقلب ساعات
يرقص فيها طربا بذكر الله فأقول : إن كان أهل الجنة
في مثل ما أنا فيه من النعيم إنهم لفي نعيم عظيم).

واتا: سویند به خوا ئه‌گهر شه‌ونوێژ نه‌بوبا ئیمه
دونیا مان نه‌ده‌ویست، وه سویند به خوا ئه‌و که‌سانه‌ی
به‌شه‌و هه‌لده‌ستنه‌وه زۆر دلخۆشترن له‌و که‌سانه‌ی
که به‌رۆژ خه‌ریکی گالته‌و گه‌پن، هه‌ندیك ساتیش
به‌سه‌رمدا تیده‌په‌ری که‌ دل تیدا له‌ خۆشی زیکری
خوا خه‌ریکه‌ بالده‌گری، منیش له‌ دلی خۆمدا ده‌لیم:
ئه‌گهر بێتو خه‌لکی به‌ هه‌شت له‌ خۆشیه‌کی

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

هاوشیوهی ئه و خوشیهی من بن، ئه و به پراستی له ناز
و نیعمه تیکی زۆردان.

به پراستی تۆ بێ ئامانج نه خولقاوی، ههرواش
بۆ یاری و گالته دروست نه کراوی، تۆ
درووستکراوی بۆ ئاوه دانکردنه وهی زهوی به
پهرستنی خودا و بلاوکردنه وهی پهحمهت، له بهرئه مه
تۆ زۆر به نرخ و قهدری لای خودا، له م حه دیسه شدا
هاتوه: **(لهدم الکعبه حجراً حجراً أهون علی الله من قتل
المسلم)**

واتا: به پراستی پروو خاندنی بهرده کانی که عبه
یهک له دواي یهک زۆر سوکتره لای خودا له کوشتنی
نه فسیکی موسلمان.

نامہی خوشکک کہ بیر له خۆکوشتن دهکاتهوه!

ئای چەند خودایەکی گەورەیه، سەرەرای
ئەوهی که پێویستی به بهندهکانی نیه بهلام هه ر
خۆشی دهوین...

خۆشهویستی بهندهش بو خودای خۆی شتیکی
سەر سورهینه ر نیه، بهلکو سەر سورهینه ر ئەوهیه که
خودا بهندهی خۆش بویت...

ئایه ئیستا قەدری خۆت زانی لای خوا کهت؟
ده ئە گەر به دواي دلخۆشیدا ده گەری، ئەوا له
پازی بوونی خودا به دوايدا بگیری، له پازی بوونی
دایک و باوکت به دوايدا بگیری.

پیش ئه وهی خۆت بکوژی

تاقیکه وه که هه ژاریک نان بدهیت، وه
فرمیسکی مندالیکه هه تیو بسری، وه که سیکی
نه زان فیرکهیت و ری به که سیکی کویر نشان
بدهیت، که به مهش له کوتاییدا ده گه یته ئه و
ئه نجامه ی که خیراترین ریگه یه بو گه یشتن به
دلخۆشی و ره زامه ندی خودا بریتیه له دلخۆشکردنی
که سانی لاواز و بی ده سه لات.

نامہی خوشکک کہ بیر له خۆکوشتن دەکاتەوہ!

خوشکی بەریزم ئەمە هەندیک ئامۆژگاری
گشتیە، ئەوەش مانای ئەوە نیە کە ئیمە بەبی
دەسەلاتی بوەستین لە بەرامبەر کیشە کانمان، بەلکو
هەولیکێ چالاک بدە بۆ چارەسەرکردنی کیشە کانت و
داوای یارمەتیش بکە لە هاوریی و کەسە
نزیکە کانت، بۆ ئەوەی بتوانی کیشە کە چارەسەر
بکەیت و یاخود هیچ نەبیّت هەندیک ئاسەوارە کە
کەم ببیّتەوہ لەسەرت.

خودایە هەر خۆت شتە شاراوەو غەیبیە کان
دەزانیت و بەتوانای بەسەر دروستکراوە کانتدا...

پیش ئهوهی خۆت بکوژی

تا ئه و کاته بمانزیننه که ژیان خیری تیدا بیت
بوومان، و هه رکاتیکیش مردن بوومان خیرتر بوو
بمانمرینه.

وصلی الله علی نبینا محمد وآله وصحبه وسلم .

نوسینی

أمین بن بخیت الزهرانی، مانگی محرم ی سالی

۱۴۳۳هـ

وه رگیڕانی

أنهار کاوه مصطفى مولود

شه وی ههینی

۱۰ی صفری ۱۴۴۳ی کوچی

۱۷ی ۹ی ۲۰۲۱ل

ستافی مالپهري بههشت و وهلامهكان
ba8.org walamakan.com

